

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้น ผลัดใบระยะสั้น สูงได้ถึง 30 ม. ลำต้นตรง บ้างที่มีพูพอนสั้น สูงได้ถึง 1 ม. เปลือก สีน้ำตาลอมครีมถึงเทา หรือออกชมพู เรียบมีช่องอากาศนูนเมื่อต้นอ่อน แล้วเริ่มไม่เรียบและแตกเป็นแผ่นหลายในต้นแก่ เปลือกในสีชมพูอ่อนถึงสีน้ำตาลอมแดงเข้ม ใบ กว้าง 5-12 ซม. ยาว 10-25 ซม. ใบเดี่ยว มักรูปขอบขนานแกมรี (พบน้อยที่เป็นรูปไข่แคบหรือไข่กลับ) ปลายแหลมหรือเรียวแหลมเล็กน้อย โคนรูปหัวใจตื้น ยอดอ่อนมีขนสีน้ำตาลแน่น ใบแก่มีขนกระจายแล้วเกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบ 3 เส้นออกจากโคนใบคู่ข้างยาวได้ถึง 1/4 ของใบ เส้นใบข้าง 7-12 คู่ โค้งเป็นวงเชื่อมกันก่อนถึงขอบใบ ฐานด้านล่าง ก้านใบยาว 2.5-10 ซม. ป่องที่ปลายทั้งสองด้าน มีขนกระจายเมื่ออ่อนแล้วเกลี้ยง กิ่งเล็กเรียว มีรอยแผลใบชัด มีขนเป็นขุยสีน้ำตาลแดงเมื่ออ่อนแล้วเกลี้ยง ดอก ยาว 0.8-1.2 ซม. สีเหลืองอ่อนโคนเป็นสีชมพูตอนแรก แล้วเป็นสีชมพูหรือแดงทั้งหมดด้านนอก ด้านในสีแดงเข้มตรงกลาง ออกเป็นช่อแคบยาว 8-20 ซม. แตกแขนงข้างสั้น ยาว 2-3 ซม. (ยาวประมาณ 1/3 ของแกนกลางช่อ) ออกหลายช่อใกล้ปลายกิ่งหรือใต้ก้านใบอ่อน ก้านดอกยาว 1-5 มม. มีขนเป็นขุยสีน้ำตาลแดง กลีบเลี้ยงรูปคนโท ตรงกลางคอดเล็กน้อยได้พุกลิบ ปลายจักเป็นพูยาวเท่ากับหลอดกลีบ โค้งเข้าและปลายชิดกัน มีขนด้านนอก ด้านในเกลี้ยง ดอกเพศผู้ยาวประมาณ 0.8 ซม. มีเกสรเพศผู้สมบูรณ์ 10 อัน ดอกเพศเมียมีเกสรเพศเมียอยู่ 5 อัน เกลี้ยง ก้านเกสรเพศเมียมี 1 อัน เกลี้ยง ยอดเกสรเพศเมีย จัก 5 พู ผล กว้าง 3-6 ซม. ยาว 7-12 ซม. เป็นกลุ่ม 4-5 ผล บนก้านช่อ ผลโค้งงอไปด้านหลัง รูปขอบขนานหรือรูปรี ก้านผลใหญ่สั้น ปลายแหลมสั้น ยอดแคบ เมื่ออ่อนสีเหลืองมีสีชมพูแต้ม สุกสีแดงสดหรือสีแดงอมส้ม เนื้อหนามัน มีขนกำมะยี่ เมล็ดมี 3-4 เมล็ด กว้างประมาณ 1.2 ซม. ยาวประมาณ 1.5-2 ซม. ต้มมัน พบทั่วไปในภาคใต้ ในที่โล่งในป่าดิบที่ต่ำ ออกดอกเมื่อทิ้งในหมดหรือแตกใบอ่อน

ข้อมูลอ้างอิง : ไข่มอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Sterculia0parviflora0Roxb.0ex0G.0Don>